

Dags för ännu ett nr av den 37-årsjubilerande...

QVISTKNÄCKAREN

NR 1 – 2015

Nr 176 sammanlagt

38:e årgången

APRIL APRIL – EN BLÅSIG HISTORIA

*2 unga MAIF:are på språng mot en skärm söndag 12 april.
Vår egen tävling April April störcdes tyvärr av hårda vindar.*

INNEHÅLL:

Säsongspremiären i Åhus – Anders testade bilen till Halland – Kick Off på Skänninge Statt – Resultat - Bilder från Nyårslöpet, Kolmårdkavlen och vinterns aktiviteter – Samt bilder från vår egen stormdrabbade tävling

Kick-off och planeringsdag för MAIF OL i Skänninge 2015-01-24

Syfte: Arbeta med dokumenten Arbetsformer och ansvarsfördelning och Verksamhetsplanen 2015.

Verksamhetsplanen är framlagd till Alliansstyrelsen och bidragen 2015 är avhängigt på innehållet i verksamhetsplanen. Vi har blivit beviljade 200 000 i bidrag av alliansstyrelsen för 2015 vilket är 33% mer än förra årets bidrag.

Förmiddagen ägnades åt dokumentet Arbetsformer, då dels ungdomskommittén dels träningskommittén gick igenom dokumentet utifrån frågeställningarna Hur vi arbetar med det, hur ska vi gå vidare framåt, något som ska ändras? Förutom kommittémedlemmar deltog styrelserepresentanter samt övriga medlemmar.

Arbetsformer och ansvarsfördelning

Resultatsekreterare: Malin som valberedningsrepresentant ville ha förtydligande om funktionen. Styrelsen ska titta över den funktionen och i samband med den frågan tog mötet även upp frågan om priser och kom fram till att Styrelsen behöver titta över priser, ex är Stubben relevant. Belöningssystem för vuxna såväl som ungdomar kom som förslag och att ha typ idrottsgala på Höstfesten.

Ungdomskommittén: Den 21/1 hade Malin, Lotta och Anna ett första planeringsmöte för säsongen.

Hur skapa goda föräldrarelationer: En del är erbjuda karta med fasta kontroller, fortsätta ta tillvara på föräldrars intresse, Be Anders H vara behjälplig med att introducera föräldrar.

Genomföra läger: Ungdomarna inbjuds att delta i träningshelgen och det är annonserat på

hemsidan och via mail (några har redan anmält sitt intresse), delta i försäsongsläger, undersöker intresse för deltagande i Vårläger och Riksläger i slutet av juni i Sälen. Vi tänker försöka komma iväg på Dala-dubbeln,

Ordna träning: Det blir fortsatt träning på onsdagar, det har upplevts positivt och gör det lättare att få tillräckligt många ungdomsledare. Kommittén planerar dela in gruppen i olika svårighetsgrader och ha med den ”mer avancerade” gruppen vissa tisdagar förutom att alla har träning på onsdagar. MAIF har föreslagit gemensam träningsdag med OKM:s ungdomar. Att ha fasta kontrollpunkter i Fålehagen är mycket bra för att ha som underlag för banläggning både för ungdomsträning och annan träning.

Vid annonsering med hjälp av affischer, hemsida, ska alla träningsdatum vara med från början. Nyttillkomna är välkomna hela tiden men det kräver god planering för att det ska fungera bra.

Behålla ungdomar Det behövs något stöd runt omkring, Torgny är inställd att vara det stödet.

Social aktivitet: Den 14/3 planeras pizza och bowling för social gemenskap. Förutom det finns det idéer som Bodaborg, simhallsbesök m.m.

Rekrytering ungdomsledare: Vi försöker använda de äldsta ungdomarna. Försöka hitta belöningssystem lagvis för att premiera att skaffa nya medlemmar, träna mer aktivt, delta kontinuerligt.

Närvarorapportering: Använda kombination av belöningssystemet.

Uttagningskommittén: Malin ansvarig

Kontaktperson mot skolan: Arbetsgrupp som gör ett program och sammanställer material. Carina, Stina, Susanna, Jonas. Använda klubbmedlemmar för att informera på respektive skola samt genomföra friluftsdagar.

ÖOF:s ungdomsgrupp: Kontaktperson Malin

U-serie arrangemang Sprint-KM 28/8, Oskar banläggare. Övrigt kringarrangemang ingår i ordinarie tävlingsledarspaket, U-kom ansvarar för ungdomarna. Varit en svårighet att få ut ungdomarna till ungdomsserien, mycket pga att man inte fått tillåtelse att skugga under 2014. Det är också väldigt omständligt poängberäkningssystemet och det borde diskuteras hur det ska se ut och fungera. Klart diskutabelt om 10-åringarna och kanske även 12-åringarna ska bedömas eller om de ska premieras för sitt deltagande och inte sin prestation.

Lunchdags för konferensdeltagarna i Skänninge Stadshotells matsal.

Anmälan till tävlingar: Torgny ansvarig. Det är även svårt att få med ungdomarna på "vanliga" tävlingarna. Ha en kort info varje träning mellan 18.00-18.10 då alla föräldrar ska delta. Planen är att arbeta för att få med våra ungdomar på vår tävling AprilApril, Urban Hjärnekampen, TGOK:s tävling men då måste vi ha bokade ungdomsledare. Vi diskuterade att en tanke är att bara anmäla alla så får de istället aktivt avboka sig.

Förslag att ha ett ungdomslag på Tiomila. Vi har Emil, Johanna Strandhag, Linn, Johanna T sträckorna är 4,8 orange, 3,7 gul rak, 4,4 orange, 5,8 orange. Ev ha lag med OKM.

Löparbrickor: Knyta brickor till de som tävlar kontinuerligt av ungdomarna. Vi har lånebrickor till ungdomarna tom 16 år. Malin ansv.

Avresetider sköter Torgny lägger även ut på Facebook

Planerar resor till olika arr sköts av gruppen.

Vimplar och vindskydd fungerar. Klubben får gärna köpa gärna in ytterligare vimpel och litet vindskydd

Hemsidan uppdateras men skulle kanske tänkas över med innehåll och funktion.

Träningskommitten

Träning Natträning med gemensam start vid några tillfällen under februari-mars, första blir den 19/2. From sommartid löpning i skog torsdagar, teknikträning tisdagar, ha med enheter för tidtagning minst varannan tisdag. Träningskommitten styr skogsområde för teknikträningen. Kretsträning sker under våren,

Tävling MAIF arrangerar träningstävling 15/3. Kommitten planeras ev tävlingsresa vid Närkekvartetten 16-17/5.

Samlingen för träning och tävling blir även fortsättningsvis vid simhallsparkeringen.

Träningsläger Vårläger i Danmark 25-29/3. Sommarträningsläger och ett träningsläger i november planeras.

Verksamhetsplan

Vi samtalat runt möjligheten att utvärdera målen. En del är subjektivt men ändå bedömningsbart, annat kan utvärderas med hjälp av statistik och resultat.

3.1 Vi pratade om idéer för rekrytering, fasta kontroller, färdiga banor som erbjuds, kartor som finns i låda på plats samt som pdf på hemsidan, löparslingor som visas med olika svårighetsgrader.

Ungdomskommittén har som förslag att lägga in vissa nära tävlingar som en del i träningsprogrammet och även ungdomsserien. Reglerna på ungdomsserien om skuggning måste också ses över.

Vi fortsätter med olika former av annonsering med så fullkomlig information som möjligt. Förslag från Alliansen att skapa samverkansavtal för hyrbilar och idrottskola som sker över året.

3.2 Vi kanske ska prioritera ungdomarna när det vid vissa stafetter kan vara ung eller gammal på vissa sträckor.

Styrelsen får i uppdrag att lägga till ett mål om gemenskap som på 3.1 samt utöka exempel hur man gör för att nå målen.

4.1 Inget utöver skrivningen

4.2 Fundera på om vi ska ha Instragram också

Hemsidan behöver uppdateras och göras lite mer tilltalande. Mer bilder? Viktigt att alla hjälper till med material.

Hemsidan behöver uppdateras och göras lite mer tilltalande. Mer bilder? Viktigt att alla hjälper till med material.

4.3 Inget utöver skrivningen.

5 God budget! Inga restriktioner i år.

6 Vi skapar en arbetsgrupp som arbetar med material och arbetsupplägg för arbete mot skolor bestående av Susanne, Stina, Carina, Jonas som ska träffas snarast.

Elitgrupp Medlemmar som tänker satsa ansöker till styrelsen. Vissa krav och kriterier krävs men då är tanken att de kan få stöd på olika sätt ex med träningsbidrag, skadestöd, klädbidrag, tävlingsbidrag eller liknande.

Aktiviteter: Ev ha sprint i Stadsparken i samband med Vätternrundan för att visa upp vår verksamheten.

Thomas Svensson

LINKÖPING – AMSTERDAM – LONDON – ÅHUS

På planet från Linköping till Amsterdam, varifrån färden överraskande nog sedan skulle gå mot London Heathrow, satt en man snett framför mig och läste en e-bok. Det känns främmande för mig, denna sorts läsning. Jag förstår lite varför de inte har slagit igenom i Sverige. Papperskänslan saknas, antar jag. Möjligheten att stryka under, att vika bladhörn. Rätt vad det är sitter jag kanske med en sån också och tycker att det är fantastiskt. Jag skriver ju just nu på datorn. För nåt decennium sedan skulle jag sagt, att det vore otänkbart...

Mannen med e-boken läste den bok i Gamla Testamentet som kallas Predikaren. I förordet till den svenska versionen står det att detta är en av bibelns mest pessimistiska böcker. Själv har jag alltid tänkt att den är inte bara realistisk, utan också mycket livsbejakande. Den konstaterar det som vi alla vet: att vi lever tills vi dör och att detta kan verka vara tomhet, bara tomhet. Men samtidigt säger den, att om det nu är så, får vi väl njuta så mycket det går medan livet pågår. Jag har en sådan livssyn: det som går att göra av livet, ska man försöka göra. Jag njuter så mycket det går (det är ännu lättare när man är pensionär...). Jag gillar det som gör livet gott – god mat, god dryck, goda vänner, att slappa när det behövs, basta i Fålehagen, träna lite ordentligt, bra konst, sex, böcker, jobba lite när man kan och får, orientera. Tänk så olika man kan uppfatta en text.

Nu finns det säkert en del – inte bland er, såklart – som tycker att det är det mest korkade att kolla tävlingsschemat runt London och skriva in det i almanackan och så letar man upp en bra operaföreställning i närheten, och så låter man den tävlingen styra ett besök i The Big Smoke. För mig är det ett sätt att njuta av livets goda – som ni vet är detta en passion för mig. Det är en del av mitt liv. Man får passa på medan man lever, medan man kan.

Jag vet ju att det finns folk som tycker att man skulle ta vara på det dyrbara livet på ett ordentligare och mera effektivt sätt. För mig är det att ta livets gåva på allvar. Min tros grund.

Där satt jag på planet och tänkte på hur det kan vara... Hur mannen med e-boken tänkte, vet jag inte alls. Men jag tänkte att det var en påminnelse om min livssyn. Jag har valt orienteringen som en integrerande del av livet.

Torsdagen den 19 februari drog jag med lånad bil mot stiftsstadens flygplats – min lilla blå var riktigt död. Kvällsflyg, med en man med e-bok snett framför, till Schiphol, och sen lång vandring till Londongaten; Amsterdams flygplats är jättestor. Sen till London, tunnelbana till hotellet.

Fredag: släntrar runt, går på kanalmuseum. Äter och dricker, i väntan på operan. Jag har berättat om mina operor förr och om den lilla teatern bakom en pub, med plats för 50-60 åhörare. Ruddigore är en mycket rolig opera och detta lilla operasällskap gjorde alla 30 rollerna på sex personer. Underbart. Hem till hotellet.

Lördag: inget särskilt planerat. Tänkte att jag drar till Hampstead Heath och promenerar, går förbi Karl Marx' grav och sen vidare upp mot höjderna där bröderna Davies i The Kinks växte upp – man vill ju vara kulturell ibland. När jag kom till heden var det Brittiska Mästerskapen i terränglöpning där. Då blev man ju fast där en timme längre. Britter springer ju mycket – tänk om alla dessa terränglöpare hade karta och kompass... Jag såg första starten. Det var damer under 17. Över 500 löpare! Det var som en tiomilastart. En riktigt kuperad bana var det och den var lerig så det förslog – den som varit på Hampstead Heath vet att det är blött när det är vanligt väder. Nu var det februariblött, isande kallt, småregnigt. Jag såg tre med underställ, resten hade bara vanliga löparlinnen.

Bilderna har RED snott, förlåt, lånat från Internet. Till vänster puben som döljer en liten operascen.

Vandrade vidare från dessa tusentals löpare och den stora publiken och kom tillbaka ner mot centrum så småningom. Åt, drack, tog en tur ner till Trafalgar Square och gick på puben. Sov gott.

Frukost, och sen snabbt iväg till tunnelbanan, till tåget, till bussen, som skulle ta mig nära arenan för söndagens orientering. Fick gå en kilometer. Det var som vanligt: folk kom omklädda och fanns vid parkeringen. Jag inväntade lagom tid och klädde om, kollade i det sjuksidiga PM jag hade med mig – och råkade få se, att jag inte märkt att det var Emit, inte det vanliga SI (det finns fortfarande några få brittiska klubbar som har Emit), så jag fick gå och ändra och låna en bricka - gratis...). Det var många år sen jag sprang med den där grejen i handen...

Iväg till start. Kort sagt det mesta gick bra. Jag sprang 'Grön*' som betyder 'very difficult' och fyra och en halv kilometer, för den är normalbanan för M65. Mycket grönt på kartan, men det var nog en vår- och försommarskarta, för det ljusgröna var spretigt, men det var rätt god sikt, Det mörkgröna var rhododendronsår, som man verkligen kan orientera efter. Jag hade sjätte bästa tid till ettan, men sen höll jag normal hedin fart. Till trean föll jag totalt raklångt pladask framåt; snavade på en björnbärsreva. Letade efter glasögonen, lite förvirrat, men hittade dem ej. Jag hade slagit upp det ena knäet och det syns på mina gula byxor. Efter en stund var det en jättestor röd fläck. Lite skrajsen blir man, så nästa kontroll missade jag i förvirringen. Men sen gick det bra – ja, jag tog näst sista före tredje sista (läste bara fel...) så det tog ett tag. De som såg mig med ett blodrött byxben och ett gult tänkte väl som Shakespeare gör i Macbeth, när kungen ligger där mördad: 'Vem kunde tro att den gamle gubben kunde ha så mycket blod i sig...'.

Trevlig skog, trots allt det gröna. Bra bana. Målstämpling i skogen, som man oftast har. Ingen är intresserad av att heja... Sen fick man vandra till utstämplingen vid parkeringen. Torkade av det värsta leriga och blodiga med en handduk jag snott på hotellet; ja, lånat, menar jag såklart.

En mugg kaffe och sen hem – vandring, buss, tunnelbanetåg. Allt detta skedde där Metropolitan Line har en av sina tunnelbaneändstationer. Centralt fast det var tunnelbanans zon 9, lätt och spännande.

Middag i sängen; lite lyxigt efter en kall och till slut isigt våt dag.

Sen var det måndag och på tisdag skulle jag hem, men hann luncha med min bror Rolf med sällskap som just kommit dit, för ett par dagar i London. Jag hade hunnit med vad jag skulle – museer och strosande.

Kvällsflyg från London City Airport, nästan mitt i stan, och via Holland hemma på natten.

Skönt att få njuta av sitt frustande livsbejakande...

Jag väljer orientering. Fast nästa londonbesök blir den nog bara ett par operor - ja, samma opera, men två helt olika uppsättningar.

Och sen blir det Skottland i samband med VM, såklart!

Men innan det ligger en vårsäsong i Sverige och andra intressanta länder. Vårpremiären i Kristianstad är ju för vår klubb en klassiker. Susanna var halvsjuk under den touren, men kommer att rapportera från de två dagtävlingarna, eftersom hon var på plats. Men nattävlingen på fredagen – den ville ingen skriva om. Ur mitt perspektiv kommer alltså lite kort om helgen efter mitt londonbesök: Det var platt, ganska mycket hed, med inslag av glesa dungar av träd – och tjocka, risiga, taggiga och mörkgrönt nästintill totalt ogenomträngliga snår av björnbär och andra vegetabilier. Men dessutom dimma. Nattorientering i lite dimma har man ju varit med om – men detta: ute på heden såg man kanske sju, åtta meter framför sig när ljuset var på. Man kunde ana andras lampor genom de tjocka slöjorna, men inga detaljer i naturen. Det var nog den tätaste dimma jag varit med om! Ni som läst Ture Svenon i London vet hurdan dimma det berättas om där. Här var den tjockare – 'thick as pea soup', som det står i brittisk litteratur. Det var mycket roligt och mycket svårt; man fick använda och lita på kompassen. Det var en tävling som jag inte kommer att glömma. Jag sprang bra. Tord missade ettan och kom en placering bakom mig. Pelle kom först tvåa, men hamnade på ett mystiskt sätt sedan på tredje plats, och Jösse var väl med (han känner ju igen alla svenska H45-ryggar även i dimma). Stigge var ute länge. Det var en härlig tävling, som man nog får vänta länge på att få se dess like. Jag blev lika blodig av björnbären som jag var i England, men nog sagt för tillfället av Hedin: här kommer Susanna med intressantare saker!

A.

Kartprov från annan klass, saxat av RED från Internet

Pan-Kristianstad Sverigepremiären : Ej start.

En grå fredag i slutet av februari bilade vi i år igen ner till Skåne för att öppna tävlingssäsongen 2015. I fjol sov vi vid strandhotellet i Åhus men i år var konceptet lite ändrat på grund av renovering på hotellet. I år bodde alla orienterare i Kristianstad centrum på hotell. Min uppladdning inför tävlingarna var inte den bästa eftersom jag typiskt nog hade feber onsdagen innan men kände mig redan bättre på torsdagen så bestämde att jag skall åka ner för att ändå tävla på lördagen då jag visste att jag hade tränat relativt bra under vintern och var väldigt taggad inför en medeldistans. Så att springa på fredagen var inget för mig då jag olyckligtvis kände mig svag i kroppen igen i bilen på väg ner söderut med Pelle, Jösse och Oskar. Då vi väl rullade in i Skåne län kröp dimman fram och vädret var blåsigt och väldigt ruskigt vilket gjorde mitt val att vila lättare. Jag hoppade alltså nattorienteringen, Oskar likaså pga. att jag smittat honom, medan alla andra duktiga Maifare körde med bra resultat. Medan de kämpade i dimman och taggbuskar hade vi det varmt och skönt framför TV:n med lite tröstmat på hotellrummet. Detta kan någon kalla lyx, men som orienterare kan jag säga att det var väldigt tråkigt att inte få springa. Vi åker ju ändå på tävlingsresa för att tävla, åtminstone jag. Sent på kvällen dök de andra upp på hotellet och vi alla åt en sen kvällsmåltid, men jag drack bara lite te för sen tog febern över och jag kröp ner i sängen och sov djupt och länge den natten.

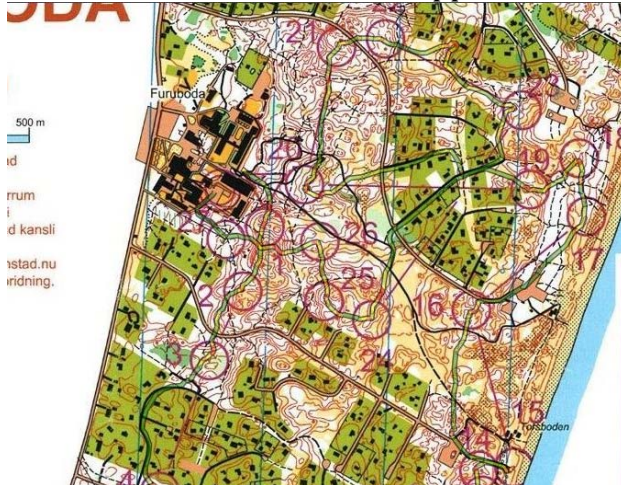
Säsongspremiär i Skåne. MAIF-fanan vajar och alla är glada.

Nästa morgon kände jag mig bättre, mycket bättre. Lite täppt i näsan men vad gör det tänkte jag... jag var ju nästan frisk. Eller? Efter att vi ätit en god frukostbuffé tog vi bilarna till TC som låg vid Furubuda, precis samma tävlingscentral som ifjol. Vädret var som tur lite bättre på lördagen, då solen tittade fram lite då och då. Jag hade ju förväntat mig full vår då vi befann oss så långt söderut. Väl framme vid arenan möttes vi av glada Trail Run löpare som hade haft sin premiär av Pan-Kristianstad Trail Run tävlingen innan vår tävling började. Ett väldigt bra koncept så "icke-orienterare" fick uppleva tävlingsstämning. Kanske något vi kunde införa inom Maif? Då vi väl hittat våra sittplatser vid målrakan började jag koncentrera mig på dagens lopp. Jag visste att jag orkar springa 4,2 km på sanddyner men att det kommer bli extra tungt då kroppen inte var frisk. Men jag ville så gärna visa att jag tränat bra och att jag kan utföra bra lopp nu så jag tvekade inte en sekund på att tävla. Jag värmdde upp och kände mig seg i kroppen men taggad till tusen! Min taktik var att köra väldigt tekniskt säkert de 5 första kontrollerna då jag från ifjol visste att då man väl tappar bort sig ute bland alla höjdkurvor så är det svårt att läs in sig på kartan igen. Jag startade som jag planerat vilket fungerade för då jag väl var ute på första långsträckan efter kontrollpocket i början märkte jag att jag hade flow för jag läste in hela banan i förväg och kände mig självsäker och fokuserad. Förutom att kroppen skrek och andningen lät som aldrig förr. Jag fortsatte säkert men tappade på farten mot de allra bästa i den djupa sanden och alla backar. Vid tredje sista kontrollen gjorde jag en miss. Jag såg klätterställningar i skogen som inte var på kartan, däremot fanns det några X precis innan min kontroll så jag trodde jag var framme, men nej, ingen kontroll bakom punkthöjden. Jag fick en snabb panikreaktion, höjde blicken och läste desperat in mig på kartan igen och suckade åt mig själv då jag märkte att jag sprungit lite snett och inte koncentrerat mig enda till slutet. Jag hittade kontrollen efter 1,5 minut och sen öste jag mot mål och sprang in på en 15 placering av 44 startande så jag är nöjd, bara farten som fattades.

Oskar ångar fram i säsongspremiären i Åhus.

Väl efter loppet åt vi en lätt lunch och gick lite på Kristianstad gator som är en väldigt mysig stad, vi skämtade flera gånger om att flytta dit pga staden! Väl på kvällen var det den traditionella middagen men denna gång var den på hotellets nattklubb vilket var lite häftigt. Värt att nämna är ju också att medelåldern som vanligt var minst 50+ så vi var lätt de yngsta på plats bland alla gråhåriga. Men vad gör det? Vi fick i alla fall äta gott och lyssna på tvillingarna Mats och Max tal samt prisutdelning som de fixat åt oss orienterare. Ifjol var det jag och Tord som drack skumpa på scen och i år var det Pelle som fick äran att fira sitt fina lopp från nattorienteringen på fredagen.

Kartprov, medeldistans, H21

På lördagskvällen packade jag fram tävlingskläderna inför söndagens långdistans lopp på 8,1km och var väldigt taggad då jag hade sprungit så bra på medeldistansen. MEN kroppen var visst inte redo för en utmattning för på söndags morgonen var andningen tung och jag var väldigt förkyld. Optimistisk som jag är tänkte jag att "äh, det går över..." Men det gjorde det inte, jag fick feber igen. Även om jag kände att tempen höjdes ville jag ju så gärna tävla men så hörde jag min pappas favoritcitatt i huvudet " Dumt huvu, får kroppen å lida " vilket fick mig att tveka. Jag hade rejäl beslutsångest, skall jag offra hälsan och försöka ändå? Jag kan väl inte vara "ej start " idag igen? Så det slutade med att jag ringde min kära Pappa/tränare i Finland och frågade hur jag skulle göra. Jag behövde inte ens förklara situationen, han hörde ju på min röst att jag var sjuk och var förvånad över att jag hade sprungit dagen innan så han förbjöd mig att springa långdistansen på lördagen med hot att jag inte får åka till Thailand en vecka senare om jag springer. Så var beslutet gjort. Resten av den tävlingsdagen satt jag inne i Markan då det började slaska utomhus och istället för att springa fick jag äta en hamburgare och kolla på Vinterstudion på TV med andra orienterare vilket gjorde humöret lite bättre. Bilresan hem frös jag så jag somnade och vaknade endast för att äta lite i Ljungby och så somnade jag igen även om jag försökte hålla mig vaken då det var spännande 5milen i Falun på radion.

Så som sammanfattning kan jag väl säga att det var värt att åka ner då det alltid är lika roligt på orienteringsresor och jag fick ju några bra rankingpoäng från medeldistansen, men det var inte riktigt hur jag hade förväntat mig att säsongen 2015 skulle börja. Då kändes det surt, men nu i efterhand kan man bara konstatera att det är så idrottarens vardag ser ut, som tur är det inte hela världen.

Susanna Forsell

HALLANDSPREMIÄREN

Jag behövde känna hur Yetin kändes på längre turer. Jag behövde dessutom köpa en skärm till framrutan, för en sån bör man ha; klanmärket, som Martinsson junior lär ha kallat det. Och då står Hallandspremiären där som passande alternativ.

Men så var det naturligtvis inte. Hotellrummet på Scandic i Halmstad var bokat sedan länge. Halland stod i min almanacka sedan länge. När jag blev ombedd att arbeta halvtid under våren var villkoret att det inte menligen skulle få inverka på orienteringssäsongens upplägg – som stod ristat som i sten i agendan.

Yetin berodde bara på att den lilla blå vägrade att funka. Och då upptäckte jag att den lilla skärmen var alldeles solblekt och när jag skulle ta loss den föll den i bitar.

Det enda jag sörjer är att jag inte kunde föra över min dekal – den har följt mig under många år i flera bilar. Men jag tror att ni vet att det gäller mig och många av er ändå: Give me a map and I'm magic.

Kort sagt – jag gjorde årets femte, sjätte och sjunde tävlingar i Halland. Samma arena alla tre tävlingarna – och dessutom samma startplats; praktiskt att inte behöva bygga om. Vi sprang åt lite olika håll bara. Natt i terräng som inte var lika fin som det låtit i inbjudan. Missade en kontroll, men annars gick det sakta och rätt säkert. Nattorientering är ju alldeles underbart.

Therese, Fredrik och Gabriel var naturligtvis där – de senare ute på banorna. Fast Therese sprang dagen efter.

Hem till hotellet. Lite mat, en öl.

Medel var det tävling två. Nån slarvig miss till en gulfläck som inte fanns i verkligheten – men det var likafullt slarvigt. Det var på ett militärt område vi sprang. Alla vet ju vad jag tycker – men visst är det intressant att arrangörerna inte har bättre koll på vad som händer: militären hade under veckan grävt igen ett helt dikessystem och tagit fyllningsmassorna från närliggande jordhöjder. Det tråkiga var att både dikena och höjderna skulle användas som kontrollpunkter... Nå, med tillägg till PM funkade det: alla kontroller satt där de skulle, rent lägesmässigt, även om själva objektet inte fanns kvar. Jag hade en höjdfot i ett totalt utschaktat, platt område.

Denna dag var det inte 700 meter till start, utan 1300, eftersom vägen dit dragits runt dagens inspurtsdungar.

Hem igen. Holmenkollens femmil, bandyfinalen och masstart i skidskyttet (ja, den kanske inte intresserade mig så mycket) ihop med sänglunch från två till sex med en del goda saker att äta och dricka gjorde eftermiddagen njutbar, trots att kroppen kändes tung och stel (jag vill blott påpeka att jag tränat på torsdagsträningen också...).

Efter övlig hotellfrukost åter drog jag mot skogsdel tre. Idag var det åter 700 till samma start. Det var ordentligt kuperat, jag slarvade lite i början, kroppen kändes otymplig, farten var låg, men rätt vad det var började det funka, och det fanns ett par riktiga långsträckor, och även om det inte gick fort, så kunde jag springa optimalt. Lång inspur över öppna områden. Dusch och sedan direkt hem, via Nissastigen. Dit for jag via Ljungby . dels för att det skulle gå fort, dels för att jag skulle hitta hotellet (jag är inget vidare på sånt – trots att jag bott där en del år.)

Halland hör ju inte till vår klubbs traditioner, numera. Men det tillhör mina. Det är skönt att komma iväg och orientera. Det var väl en överraskande slutkläm?

A

RESULTAT

VINTERN/VÅREN

2014-2015

NYÅRSLOPPET Motala AIF

31 december

LÅNGA 8050 m**9 st**

1.Oskar Höglund	49.12
2.Victor Bergstrand	50.57
3.Per Johansson	51.04
4.Gustav Åhrén	51.12
5.Peter Bergstrand	58.54
7.Fredrik Korall	1.03.29
8.Ulrik Karlsson	1.05.17
9.Torbjörn Wrighed	1.23.32

MELLAN 4960 m**4 st**

1.Anders Bruhn	42.34
2.Susanna Forsell	42.40
3.Leif Efraimsson	44.43

KORTA 3660 m**5 st**

1.Anders Hedin	45.22
2.Torgny Segerberg	45.29
3.Hans Guldbrand	45.34
4.Lisa Korall	52.25

RAMONS BANA 1 Motala AIF OL

15 januari

LÅNGA BANAN**4 st**

1.Per Johansson	41.16
-----------------	-------

(Övriga 3 st ej fullföljda)

KORTA BANAN**9 st**

1.Susanna Forsell	50.01
2.Christer Fransson	53.42
3.Torgny Segerberg	1.05.29
4.Hans Guldbrand	1.16.29
5.Stig Bengtsson	1.21.02
(Anders Hedin	c:a 63 min)

Anders får ses som moralisk 3:a, enligt MAIF:s
diskussionsforum. Officiella tiden låg på drygt 8 timmar, pga
tidigare bortglömd tömning av SportIdent-pinnen)

RAMONS BANA 2 Motala AIF OL

20 januari

LÅNGA BANAN**8 st**

1.Per Johansson	42.24
2.Oskar Höglund	44.21
3.Peter Bergstrand	47.09
4.Fredrik Jönsson	47.51
5.Erik Melén	49.18
6.Anders Bruhn	51.28
7.Leif Efraimsson	59.10

KORTA BANAN**11 st**

1.Christer Fransson	26.53
2.Tord Fransson	33.10
3.Maria Bergstrand	35.26
4.Ulrika Fransson	37.22
5.Anders Hedin	38.20
6.Torgny Segerberg	38.31
7.Ingrid Roos	41.43
8.Lisa Korall	42.12
9.Hans Guldbrand	45.20
10.Stig Bengtsson	46.35
11.Stina Korall	53.32

RAMONS BANA 3 Motala AIF OL

27 januari

ÖPPEN 1 - KORTA**6 st**

1.Thomas Svensson	22.48
2.Christer Fransson	30.19
3.Ulrika Fransson	35.56
4.Anders Hedin	37.58
5.Ingrid Roos	43.22
6.Stig Bengtsson	50.02

ÖPPEN 2 - LÅNGA**5 st**

1.Per Johansson	35.10
2.Gustav Åhrén	41.13
3.Fredrik Jönsson	41.56
4.Malin Lindberg	48.24
5.Tord Fransson	55.26

TVOC Chiltern Challenge Regional Event, 22 februari Penn and Common Woord, TVOC, Great Britain

GREEN 4300 m**71 st**

1.Mike Murray, SLOW	37.35
45.Anders Hedin	1.02.44

PAN-VÅREN, NATT OK Pan-Kristianstad

27 februari

H45 6700 m**28 st**

1.Tony Larsson, Istrums SK	44.55
3.Per Johansson	47.25
11.Fredrik Jönsson	49.27

H65 4700 m**25 st**

1.Carl-Henry Andersson, OK Orinto	38.40
15.Anders Hedin	59.36
16.Tord Fransson	1.01.35

H75 380 m**5 st**

1.Erland Ling, Jönköpings OK	45.15
4.Stig Bengtsson	1.50.12

PAN-VÅREN, MEDEL OK Pan-Kristianstad

28 februari

D21 4200 m**44 st**

1.Anna Persson, FK Göingarna	26.03
15.Susanna Forsell	32.39

H21 5300 m**85 st**

1.Oskar Sjöberg, OK Linné	25.23
38.Oskar Höglund	33.51

H45 4100 m**68 st**

1.Tony Larsson, Istrums SK	23.49
19.Per Johansson	29.06
22.Fredrik Jönsson	30.03

D65 2700 m**26 st**

1.Margareta Hjelmkvist, Gustavsberg	28.03
19.Stina Korall	44.44

H65 3400 m**53 st**

1.Lars Granefelt, OK Tyr	27.52
7.Tord Fransson	31.07
29.Anders Hedin	39.12

D70 2600 m**31 st**

1.Helen Andertoft, Markaryds FK	28.39
15.Kerstin Bengtsson	40.17

H75 3100 m**22 st**

1.Ingemar Svensson, Lunds OK	33.32
16.Stig Bengtsson	1.09.57

QVISTKNÄCKAREN NR 1 - 2015

PAN-VÅREN, LÅNG
OK Pan-Kristianstad

1 mars

H21 11800 m
1.Pavlo Ushvarok, OK Denseln
32.Oskar Höglund

68 st
54.23
1.11.53

H45 7400 m
1.Patrik Rosén, Växjö OK
10.Fredrik Jönsson
16.Per Johansson

45 st
42.40
50.11
51.31

D65 3800 m
1.Inger Glans, OK Torfinn
22.Stina Korall

25 st
38.09
1.04.27

H65 5100 m
1.Anders Gärderud, IFK Lidingö
21.Tord Fransson
30.Anders Hedin

43 st
38.36
52.33
1.00.59

D70 3400 m
1.Helen Andertoft, Markaryds FK
16.Kerstin Bengtsson

29 st
34.44
51.37

STOCKHOLM MILA BY NIGHT, NATT **11 mars**
Final - Sundbybergs IK

PÖBEL 6640 m
1.Nils Edvardsson, Järfälla OK
46.Torbjörn Wrighed

75 st
40.51
1.09.03

KATTEGATTNATT, NATT
OK Lindéna

13 mars

H65 3630 m
1.Kenth Sundgren, Skåneslättens OL
13.Anders Hedin

17 st
37.09
1.01.50

HALLANDSPREMIÄREN, MEDEL **14 mars**
LAHOLMS IF OK

H65 3280 m
1.Agne Bengtsson, OK Kompassen
26.Anders Hedin

32 st
29.08
47.44

HALLANDSPREMIÄREN, LÅNG **15 mars**
Halmstad OK

H65 4740 m
1.Håkan Winnberg, IK Trenne
26.Anders Hedin

30 st
35.53
1.01.45

TOUR de TGOK, Etapp 1
Tjällmo-Godegårds OK

22 mars

ÖPPEN 3 2700 m
1.Albin Hjällström, Gränna-Bygden
10.Elke Myrhede
11.Thure Myrhede
12.Gunnar Myrhede
14.Stina Korall

14 st
27.10
45.18
45.35
45.38
55.16

ÖPPEN 5 3160 m
1.Adrian Siira, OK Motala
15.Stig Bengtsson

17 st
30.56
53.22

ÖPPEN 7 4250 m
1.Susanne Aldén, OK Roxen
14.Lisa Korall

16 st
41.36
1.03.31

ÖPPEN 8 6180 m
1.Per Johansson
2.Pontus Lindblom, OK Roxen
3.Mats R Johansson

15 st
47.28
48.54
59.55

ÖPPEN 9 10010 m
1.Joel Karlsson, Linköpings OK
2.Fredrik Jönsson

8 st
1.01.33
1.12.53

TOUR de TGOK, Etapp 2
Tjällmo-Godegårds OK

22 mars

(Ingen MAIF:are startade på etapp 2)

VETERAN-OL
OK Skogsströvarna, Ljungsbro

26 mars

Korta banan
1.Jan Carlqvist, TGOK
8.Stig Bengtsson
11.Kerstin Bengtsson
12.Bengt Hollström
20.Ulf Corall

28 st
30.35
36.27
40.49
41.10
48.12

Mellanbanan
1.Ulf Waldenfjord, Linköpings OK
8.Anders Elfving

23 st
36.54
45.01

DANISH SPRING, Sprint
Alleröd OrienteringsKlub

27 mars

WOMEN ELITE 2500 m
1.Maja Alm, Haderslev DK
35.Susanna Forsell

47 st
13.47
18.22

D21-49 2400 m
1.Mervi Heinara, Espoon Suunta FI
3.Malin Lindberg

17 st
16.50
17.19

D50 2400 m
1.Anette Lund, OK Gorm, DK
10.Maria Bergstrand

43 st
18.14
21.39

H16 2600 m
1.Kasper Fossler, Heming, NO
42.Emil Karlsson

56 st
14.00
23.36

H21-49 2600 m
1.Heikki Toivio, Angelniemin Ank FI
2.Victor Bergstrand
5.Gustav Åhrén
6.Oskar Höglund
7.Anders Lindberg
18.Per Johansson
30.Anders Malmqvist

47 st
14.31
16.26
16.44
16.45
16.56
19.18
24.32

H50- 2400 m
1.Knut Erling Öen,Heming, NO
58.Tord Fransson
63.Anders Hedin

81 st
15.07
26.34
28.37

DANISH SPRING, Medel
Alleröd OrienteringsKlub

28 mars

WOMEN ELITE 5200 m
1.Maja Alm, OK H.T.F., DK
45.Susanna Forsell

55 st
26.59
38.32

D21A 4900 m
1.Nicoline F Klysner,Hilleröd, DK
6.Malin Lindberg

14 st
29.45
40.39

D50 3800 m
1.Anette Lund, OK Gorm, DK
10.Maria Bergstrand

26 st
31.01
40.29

H16 4800 m
1.Kasper Fossler, Heming, NO
41.Emil Karlsson

57 st
26.12
51.29

QVISTKNÄCKAREN NR 1 - 2015

H21 5800 m	22 st
1.Heikki Toivio, Angelniemin Ank	30.44
2.Victor Bergstrand	32.53
3.Gustav Åhrén	33.32
4.Oskar Höglund	33.43
6.Anders Lindberg	36.03

H45 5400 m	48 st
1.Ingvar Åkesson, IK Hakarpspojkarna	30.16
14.Per Johansson	43.52
45.Anders Malmqvist	1.07.55

H65 3800 m	29 st
1.Leif Sandgren, Frosta OK	27.26
13.Tord Fransson	41.18
17.Anders Hedin	44.29

NYKÖPINGSORIENTERINGEN, Lång 28 mars Nyköpings OK

D55 4070 m	15 st
1.Anneli Berggren, OK Denseln	44.51
7.Carina Svensson	1.04.49

H55 5490 m	24 st
1.Lars Lönnkvist, Tullinge SK	48.35
9.Thomas Svensson	55.59

DANISH SPRING, Lång Alleröd OrienteringsKlub

H21A	15 st
1.Heikki Toivio, Angelniemin Ank FI	1.09.27
2.Victor Bergstrand	1.10.18
4.Anders Lindberg	1.16.09
6.Oskar Höglund	1.21.54

H45	36 st
1.Flemming Jörgensen, OK Snab DK	57.12
3.Per Johansson	1.05.06

H45AK	21 st
1.Andreas Huber, Hamar OK NO	39.36
16.Anders Malmqvist	1.24.32

H65	24 st
1.Keld Johnsen, Tsvilde Hegn DK	45.35
8.Tord Fransson	1.03.29
16.Anders Hedin	1.20.16

H21AM	5 st
1.Gustav Åhrén	1.03.33
2.Ole Morten Frøseth, Verdal OK NO	1.30.51

NAIS-TRÄFFEN, Medel Norrköpings AIS

D21 Elit 4030 m	31 st
1.Emma Johansson, Domnarvet	35.35
31.Susanna Forsell	1.06.23

H21 Elit 5120 m	59 st
1.Peter Öberg, OK Hällen	34.36
33.Victor Bergstrand	46.12
43.Oskar Höglund	52.18

D21 3790 m	30 st
1.Sofie Landqvist,Köping-Kolsva	42.15
12.Malin Lindberg	54.22
26.Sofia Fransson	1.19.08

H40 4080 m	38 st
1.Henrik Göhl, Finspångs SOK	37.38
26.Ulrik Karlsson	59.25

H45 3790 m	45 st
1.Johan Pettersson, OK Motala	33.48
4.Fredrik Jönsson	35.52

D50 3070 m	16 st
1.Anita Wehlin, Skogspojkarna	44.22
11.Ingrid Roos	1.15.45

H50 3660 m	30 st
1.Michael Wehlin, Södertälje/Nykvarn	33.24
27.Torbjörn Wrighed	1.10.21

H55 3150 m	22 st
1.Harry Hietanen, Gävle OK	35.00
9.Christer Fransson	47.47

D70 2210 m	9 st
1.Inga Johansson, Nyköpings OK	42.05
3.Kerstin Bengtsson	51.44

H75 2210 m	19 st
1.Curt Thorén, Nyköpings OK	31.32
7.Stig Bengtsson	46.17

Öppen motion 8 4300 m	44 st
1.Nils Olsson, OK Linné	36.36
9.Anders Lindberg	52.39

NAIS-TRÄFFEN, Lång Norrköpings AIS

H21 Elit 12860 m	42 st
1.Pavlo Ushvarok, OK Denseln	1.13.31
27.Victor Bergstrand	1.37.58

H45 6630 m	40 st
1.Johan Pettersson, OK Motala	45.51
10.Per Johansson	59.08

D55 4080 m	9 st
1.Anna-Lena Tynong, Gävle OK	49.08
8.Carina Berger	1.12.13

H55 5380 m	11 st
1.Harry Hietanen, Gävle OK	49.45
7.Thomas Svensson	1.07.14

H65 4420 m	21 st
1.Lars-Åke Wall, OK Tisaren	43.20
16.Tord Fransson	1.09.03

Öppen Motion 8 4280 m	63 st
1.Per Öberg, OK Hällen	29.38
51.Lisa Korall	1.23.08

KOLMÅRDSMEDELN, Medel OK Kolmården

H21 Elit 1 5740 m	58 st
1.Gustav Bergman, OK Ravinen	30.41
54.Oskar Höglund	47.27

H21 Elit 2 5660 m	27 st
1.Csaba Gösswein, OK Linné	36.01
17.Victor Bergstrand	43.11

H21 4830 m	29 st
1.Jonathan Gunnarsson, Malmö OK	34.01
3.Gustav Åhrén	35.16
26.Martin Hammarlund	1.03.14

H45 4080 m	50 st
1.Per Ek, Nyköpings OK	26.04
25.Fredrik Jönsson	35.02

QVISTKNÄCKAREN NR 1 - 2015

H75 3030 m **12 st**
1.Curt Thorén, Nyköpings OK 37.51
10.Stig Bengtsson 1.08.14

ANEBY-ORIENTERINGEN, Lång 6 april
SOK Aneby

H40 7440 m **20 st**
1.Fredrik Svensson, Jönköpings OK 51.43
11.Ulrik Karlsson 1.09.55

D65 3570 m **12 st**
1.Britt-Mari Karlsson, Växjö OK 42.09
11.Stina Korall 1.21.16

Öppen motion 7 3120 m **59 st**
1.Johanna Jonsson, Hakarpspojarna 28.58
28.Lisa Korall 47.33

KOLMÅRDSKAVLEN **6 april**
OK Kolmården
(Se också separata sammanställningar för MAIF-lagen)

H17E **74 st**
1.OK Linné 3.36.45
(Jakob Andersson, Matt Ogden, Jan Troeng, Rasmus Andersson, Albin Ridfält)
51. Motala AIF OL 5.18.51
(Oskar Höglund, Fredrik Jönsson, Martin Hammarlund, Gustav Åhrén, Victor Bergstrand)

D17E **63 st**
1.Göteborg-Majorna OK 1 2.02.35
(Emma Bergman, Viktoria Ernstsson, Anna Forsberg)
52.Motala AIF OL 3.16.44
(Susanna Forsell, Sofia Fransson, Anna Korall)

H150
1.Finspångs SOK 1 2.02.43
(Erik Ernstsson, Gunnar Nilsson, Kenneth Svensson)
6.Motala AIF OL 2.24.27
(Mats R Johansson, Torbjörn Wighed, Per Johansson)

Öppen motion 7 3530 m **9 st**
1.Tobias Trofast, TGOK 28.14
31.Ingrid Roos 1.05.15

Öppen motion 8 4080 m **51 st**
1.Marek Skorupa,Kolmården 33.23
32.Anders Bruhn 52.57
33.Christer Fransson 53.22
47.Tord Fransson 1.08.28
48.Leif Efraimsson 1.11.22

DENSELNS VETERANTÄVLING **9 april**
OK Denseln

Korta banan 2300 m **31 st**
1.Inga Johansson, Nyköpings OK 23.56
12.Stig Bengtsson 31.19
22.Kerstin Bengtsson 38.57
25.Ulf Corall 41.04
26.Stina Korall 42.07

TIBROTRIPPELN, Dag 1 , Natt **10 april**
Tibro OK

D50 3910 m **10 st**
1.Anna Johansson, Jönköpings OK 34.24
10.Ingrid Roos 1.05.44

H55 5590 m **10 st**
1.Svante Lindgren, Korsnäs IF OK 47.04
7.Christer Fransson 1.03.45

APRIL APRIL, Medel **12 april**
Motala AIF OL (Totalt 517 st)

D16 3140 m **15 st**
1.Lisa Berggren, OK Kolmården 29.57
13.Johanna Strandhag 52.29

H16 3340 m **18 st**
1.Hugo Lillieström, OK Roxen 22.33
16.Emil Karlsson 40.51

D10 2170 m **11 st**
1.Annie Lund, OK Kolmården 15.10
9.Klara Haraldsson 25.13

INSKOLNING 2190 m **14 st**
Deltagande MAIF:are
Märta Haraldsson
Noah Korall
Elsa Korall

U2 2610 m **13 st**
1.Arvid Trofast, TGOK 31.49
10.Oliver Halenius 1.18.38

Öppen Motion 3 2610 m **25 st**
1.Malin Kleist, Boxholm-Mjölby OK 32.41
23.Helen Jakobsson 1.09.31

Öppen Motion 5 2510 m **31 st**
1.Anders Johansson, Finspångs SOK 25.37
12.Gunnar Hejdenberg 44.37
28.Ulf Alsetun 1.18.58

Öppen Motion 8 4160 m **29 st**
1.Thomas Persson, OK Denseln 36.51
2.Daniel Hasselström 41.38
15 st 12.Johan Hasselström 51.02

KLÄVERÖSDUBBELN, Lång **12 april**
OK Silva / Rävetofta OK

D21 7050 m **11 st**
1.Miri Thrane, OK Pan Århus 58.14
5.Åsa Axén 1.08.14

Skärm vid kontroll på MAIF:s tävling söndag den 12 april.

PLÅTAT PÅ KOLMÅRDSDUBBELN

Till vänster: Oskar och Frasse spekulerar i MAIF-damernas vinstchanser. Till höger: Tuva på ett liggunderlag med ryggstöd.

Till vänster: Pelle pustar ut efter att ha gjort ett kanonlopp på sista sträckan i H150, där MAIF blev 6:a av totalt 15 lag. Till höger: forskare inom ämnet Sociala Digitala Medier hävdar med viss rätt att trenden med s.k. "selfies" har börjat gå för långt (Mats, Pelle och Tobbe).

QVISTKNÄCKAREN NR 1 - 2015

Tack till bl.a. Susanna, Oskar och Miranda Jiglund för dessa stilstudier från Kolmårdskavlen.

Kolmårdkavlen

Annandag Påsk 6 april 2015

Arr. OK Kolmården

Herrar H17E

1.OK Linné 1 3.36.45
51. MAIF 5.18.51
74 startande
56 fullföljande

Sträcka	Löpare	Längd	Tid	Vxl Plac	Efter täten	Str Plac	Segertid på sträckan
1	Oskar Höglund	8,7	1.00.03	47	9.56	47	50.07
2	Fredrik Jönsson	8,7	48.31	50	20.17	54	34.19
3	Martin Hammarlund	6,1	1.19.31	62	1.07.50	70	33.46
4	Gustav Åhrén	6,1	1.08.51	59	1.26.27	53	48.23
5	Victor Bergstrand	8,7	1.01.55	51	1.42.06	56	45.04

ANMÄRKNING: Omstartstider verkar vid pressläggning inte vara 100 % uppstādade

Dock har Victors 44 minuter på sista ändrats till 61. Där rök den VM-platsen men rätt ska vara rätt

Joakim Ingelsson (NOM-tvåa 1988) står dock noterad för 46 minuter på sista, vilket troligen är för bra

Damer D17E

1.Göteborg-Majorna OK 2.02.35
52.MAIF 3.16.44
63 startande
52 fullföljande

Sträcka	Löpare	Längd	Tid	Vxl Plac	Efter täten	Str Plac	Segertid på sträckan
1	Susanna Forsell	6	58.19	49	13.30	49	44.49
2	Sofia Fransson	4,7	1.00.18	53	38.20	55	32.49
3	Anna Korall	6	1.18.07	52	1.14.09	53	42.15

Herrar H150

1.Finspångs SOK 2.02.43
4.TGOK 2.12.20
6.MAIF 2.24.27
15 startande
14 fullföljande

Sträcka	Löpare	Längd	Tid	Vxl Plac	Efter täten	Str Plac	Segertid på sträckan
1	Mats R Johansson	5,5	49.34	7	11.18	7	38.16
2	Torbjörn Wrighed	5,5	54.03	9	20.48	9	44.10
3	Per Johansson	5,5	40.50	6	21.44	4	38.43

BILDER FRÅN EN LÅNG VINTER

Tårtbakning på Höstfesten. Numera nästan obligatoriskt.

Multisporthallen är ett av tillhållen för MAIF OL vintertid. RED har bara sett den utifrån i verkligheten, men utgår ifrån att dessa bildbevis från Internet inte är fabricerade.

Pelle, Victor och Jösse efter ett av vinterns långpass.

Nu är det ordning och reda i förrådet, hävdar Oskar och Susanna.

Årets sista lopp. Tradition med modifikation. Traditionen att börja året med en träningstävling som startades av Mona och Kalle Åkerman, blev på Nyårsafton 31 december 2014 omstartad och permanent (?) flyttad till årets sista dag i stället. En av dem som har svårast att komma upp just på Nyårsdagen, Oskar Höglund, vann. RED kom sist.

Efter årets sista tävling blev det bastu och korvgrillning.

LÖRDAGEN FÖRE VÅR TÄVLING SÖNDAG 12 APRIL

Torgny och Victor drar kabel (som lyckligtvis inte blåste ner natt mot söndag)

Alternativ träning: Söndagscykling

Några av oss har av olika anledningar dragit ned på deltagandet i orienteringsskogarna. Vi har dock ej hamnat på sofflocket, utan tvärtom så är vi aktiva på detta alternativa sätt som komplement. Denna aktivitet som leds av frivilliga ledare från MAIF cykelklubb har pågått några år och blivit allt populärare för varje år. Förra året en solig söndag var det som mest 130 personer som delade upp sig i olika fartgrupper; 24, 26, 28, 30 + snabbgrupp. På väl vald plats, så möts de olika grupperna upp för fika på något kafé eller liknande, målsättningen är att de olika grupperna trots olika hastighet skall komma ungefär samtidigt till fikastället för att man därmed skall kunna ha en trevlig fikastund tillsammans. I år har man planerat följande turer.

5/4	Brunnebysvängen - Brunneby fika
12/4	Västra Hargsturen - Café Nyfiket Mjölby
19/4	Väderstadsturen - Centralkonditoriet
26/4	Cykelns dag med fika efteråt i Fålehagen
3/5	Vreta Golfbana
10/5	Svanshals vandrarhem
17/5	Åmmebergsturen - Fika vid golfbanan
24/5	Ombergsturen - Fika vid Stocklycke vandrarhem
31/5	Tjällmo bygdegård

Nedan följer några saker att tänka på, om nu någon skulle vilja prova på att cykla i grupp.

TRÄNING För många av oss som sett cykling på tv eller från sidan är det en gåta att cyklisterna inte vurpar oftare. Hur är det möjligt? Jo, det finns några outtalade "regler" kring hur du ska bete dig. Dessa "regler" gör cyklingen mer förutsägbar och säker. Följande råd handlar om hur man gör när man cykeltränar tillsammans.

Ha koll på din utrustning

Hjälm är en självklarhet, men själva cykeln ska också vara säker. Bromsarna ska ta ordenligt och växlar ska vara justerade. Växlar som hackar och kedjor som hoppar är en säkerhetsrisk, cyklisterna bakom kan köra in i dig.

Att cykla i klunga

På tävling eller motionslopp där alla startar samtidigt finns inga regler om var i klungan du ska ligga. Däremot kan det väcka irritation, speciellt i mindre grupper, om du hela tiden ligger där bak och låter de andra göra grovjobbet.

Cykla i tvåpar

På träning kan ni cykla i något som kallas tvåpar. Det betyder att man cyklar på led, två i bredd. Den som ligger längst fram till höger är gruppens ledare. Han har koll framåt och håller farten. När han dragit färdigt så tar cyklisten till vänster över hans plats. Alla roterar alltså ett snäpp medsols.

Behåll din plats

Om ni väljer att träna tvåpar så kan det vara viktigt ur säkerhetssynpunkt att ni behåller er plats om gruppen splittras. Varför ska man återgå till sin plats? Jo, för att det är förutsägbart. Annars kan missförstånd leda till vurpor.

Ge tecken

De som ligger längst fram har ett extra ansvar att signalera för faror. Exempel på tecken:

Hål/hinder i backen – ropa "hål/hinder" samtidigt som du pekar

Stanna – Sträck upp handen

Sakta ner – pumprörelse med ena handen och med handflatan nedåt.

Sväng vänster/höger – vanliga svängtecknet.

Varna för fordon – ropa "bil".

Ha "cykelsocial" kompetens

- Skjut inte bak cykeln om du reser dig upp, då kan du "fälla" personen bakom.
- Snyt dig när du ligger längst bak.
- Om du vinglar när du äter och dricker - gör det längst bak.
- Växla helst inte i brant backe, kedjan kan hoppa.
- De som ligger främst ska trampa i nedförsbackarna.

Alla ska med

Anpassa farten efter träningsgruppen. Vi har olika kapacitet, men vi ska ha lika roligt och få ut lika mycket av vår cykelrunda!

Med dessa tips blir gruppcyklingen mer begriplig och säker. Nu när vi vet hur man kan förhålla sig till varandra i en grupp så kan ni lättare njuta av naturen och den härliga fartkänsla som cykling kan ge.

Text och Foto:

Peter Bergstrand.

(På bilden: Maria Bergstrand)

VASALOPPET 2015:**GRATTIS LAILA, 50 ÅR!**

Saxat från nätet: Christer, Åsa och Laila (Jonas tog väl bilden, gissar RED)

Tema Familjen Axén / Klassikern fortsätter för andra numret i rad, men "jag känner att situationen här kräver detta" som Karl-Bertil Jonssons pappa skulle ha sagt. Laila fyllde nämligen 50 och firade med att...åka Vasaloppet med hela familjen. "Det tog halva dan" brukar man säga på skoj när något tar lång tid, men rekordvarma/rekordtunga Vasaloppet 2015 tog HELA dan för de flesta normala människor, dock inte för Vasaloppsproffsen Ulrik och Martin (se nedan).

Vasaloppet 8 mars

1. Petter Eliassen, Team Lease Plan Go!	4.01.48	
937. Ulrik Karlsson, Lessebo OK	5.41.12	(18 Vasalopp totalt*)
3033. Martin Hammarlund, MAIF SK	6.49.34	(15 Vasalopp, 1 Öppet spår, 4 HalvVasa totalt)

Öppet Spår Söndag 1 mars

Klass H 21		
3968. Jonas Axén, MAIF SK	7.57.58	(2 Öppet spår totalt)
Klass D50		
2808. Laila Axén, MAIF SK	11.10.32	(2 Öppet spår totalt)
Klass H50		
3253. Christer Axén, MAIF SK	11.10.35	(2 Öppet spår totalt)
Klass D21		
632. Åsa Axén, MAIF SK	11.10.35	-

HalvVasan

1. Oscar Bergström	2.04.53	
158. Martin Hammarlund, MAIF SK	2.46.53	(Se ovan om antalet totala lopp)

KOMMENTAR: *Totala antalet lopp: Eftersom det inte stod några historiska noteringar om Åsa, drar RED slutsatsen att antalet angivna lopp är **utöver** årets lopp. Ulrik skulle i så fall gjort sitt 19:e lopp i år o.s.v.

RED begriper inte heller hur man räknar med placeringarna på Öppet Spår Söndag. Totalt var det 6.468 st deltagare. Varför Jonas har sämre placering än övriga i familjen är obegripligt. Slår man ihop antalet placeringar i de 4 st olika klasserna blir det betydligt mer än 6.468. Enklare med riktiga Vasaloppet där 15.800 st var anmälda.

Skojigt i Skogen

Denna artikel hittade jag när jag gick igenom gamla papper efter mina föräldrar. De var båda två engagerade i Skeninge IK innan de på slutet av femtio-talet flyttade till Motala. När Skeninge IK firade 50-års jubileum 1954 fanns en artikel som handlade om den orienteringssektion som då fanns inom SIK. Den är skriven av Allan Tornell:

”Knappast någon stad i Östergötland har sämre naturliga förutsättningar för orientering än Skeninge, där det ligger mitt på slätten i så gott som fullständig avsaknad av ”riktig” skog. Med riktig skog menar orienteraren inte skog som Abels hage eller Västra Kärr, utan marker som ännu har vildmarkens prägel, med berg och moras, ris och snår, sjöar och tjärnar, myrar och kärr. Men icke förty har orienteringen bedrivits inom SIK sedan början av 1930-talet, även om det då var i en ganska blygsam omfattning. De första som gav sig sporten i våld fick dock tävla för SGU, Mjölby, som vid den tiden var en storförening inom orienteringen. Det arrangerades emellertid också speciella klubb tävlingar för Skeningeorienterarna, och den som svarade för det hela var ”Nenne” Frid, som då var bas inom SIK. För att kunna få så många deltagare som möjligt ordnades inga tävlingar före fotbollssäsongens slut. Det innebar att vi började i november och körde till framåt jul, om vädret det tillät. Det var inte precis den bästa årstiden, men skulle bollspelarna få vara med så fanns det ingen annan möjlighet.

Banläggningen ordnades på så sätt, att ”Nenne” på fredagen tog fram en karta, ritade in en bana, tryckte förutsättningen och så stack man bara iväg till Västra Harg eller Åsbo. Med kännedom om det arbete, som nu läggs ned på en orienteringsbana, var onekligen ”Nennes” system enkelt och smärtfritt. Att det inträffade åtskilliga roliga episoder under denna tid är uppenbart. Låt mig bara nämna en: Vid en tävling var första kontrollen ”Gården Dikarekroken”. Men när vi anlände dit, befanns det, att gården var riven sen åtskilliga år tillbaka. Och vad värre var: det fanns ingen skärm på platsen. Det sades en del otryckbara saker av de kringirrande skogsluffarna, och de flesta grabbarna återvände till starten. Självt fortsatte jag emellertid (på intuition!) till en ca 300 meter längre bort liggande gård. Och si, och där hängde skärmen! Jag klargjorde för kontrollanten att den var felplacerad, vilket han sade sig veta. Men, förklarade han, eftersom Dikarekroken var riven, så hängde han skärmen på närmast liggande gård. - *för en gård skulle det vara - det stod på förutsättningen.*”

Så kunde det gå till på den tiden.

Thomas S

SISTA-MINUTEN-BILDER FRÅN TÄVLINGEN

Nåja, inte världens snyggaste TC kanske, men regnsäkert i alla fall.

Till vänster: Tjoget-Kungen Daniel Hasselström prövade lyckan Öppen Motion 8 och slog broder Daniel med 10 minuter. Till höger: Malin, Therese och Susanna tittar på medan andra jobbar.

Qvistknäckarens nygamla medarbetare Lisa Korall gör comeback:

OM NI UNDRAR VAR JAG TOG VÄGEN

Det är flera år sedan jag skrev något i Qvistknäckaren. En stor del beror på att min orienteringskarriär har tagit en paus. 2012 gjordes på våren en frivillig paus då jag tränade till Vätternrundan. Orienteringen togs åter upp en kort stund under sommaren då jag sprang O-ringen i Halland. Jag hade problem med en fot men om det är något så starkt man vill så gör man det med lite smärta. Jag vilade min fot sporadiskt i alla fall från skogslöpning, stiglöpning gick ändå skapligt. Det blev ändå bättre med foten och under våren 2013 så kunde jag ta mig runt en sträcka på Tiomila och jag blev förvånad att det gick så pass bra. Några dagar efter sprang jag en vanlig nationell tävling, insåg att det inte är roligt att springa med smärta. Jag la ner det hela, försökte hitta något annat i livet. Började räkna på antalet veckor till Tjejevättern. Om jag skulle satsa på tjejevättern ville jag ha minst 50 mil. Mitt mål var att slå tiden året innan och att det skulle kännas bra. Tack vare att jag hade Petra som hjälpte mig runt Tjejevättern så slog jag min tid och klarade dessutom under 4 h vilket till och med Ulrik blev imponerad av (när vi flera månader efter loppet diskuterade min tid så trodde han inte att jag hade åkt under 4 timmar). Foten blev inte bättre, jag tog tag i saken och försökte boka tid på vårdcentralen vilket gick så där, hotade då att jag skulle gå till akuten. Fick sedan en tid. Besöket varade några minuter och remiss till ortoped och röntgen skickades. Okej bara och vänta.

På hösten 2013 fick jag komma till en ortoped, röntgenbilderna sa egentligen ingenting, jag behövde göra en magnetröntgen istället. Åter väntan. Bilderna såg inte alls ut som ortopederna hade tänkt sig, mitt problem skulle inte lösas genom operation utan vila. Jag vet inte vad den medicinska diagnosen blev men om jag fattade rätt så hade jag en lös benbit i foten. Under sommaren hade jag insatt att jag kommer inte kunna springa på lång tid, jag kan ju knappt gå på kullersten. Jag köpte en MTB. Ulrik och jag tillbringade nästan hela semestern i Lessebo. Om man försöker att lära sig älska åka MTB på grusväg, så finns det inte något bättre ställe, där kryllar det av grusvägar lagom för min nivå. Lessebo OK hade dessutom en karta med naturpasset med cykelorientering. Sommarens tuffaste pass blev just cykelorienteringen som tog ca 4h. Jag känner bara tur att jag tog tag i och köpa en MTB, det är i skogen som jag hittar lugnet och det är i skogen som jag vill träna, vilket är svårt om man endast har en racercykel.

Det här skulle ju egentligen handla om något helt annat men nu när jag har sparat ur känner jag att jag måste fortsätta. Domen var, vila min fot, jag gjorde det. Jag försökte hitta glädje i andra idrotter än orientering. Cyklade, åkte rullskidor och simmade. Exempelvis att upptäcka saker med cykeln. Cykla på Stora Alvaret på Öland är första gången väldigt roligt men jag tror att vid andra gången är det mindre roligt, det är ju liksom bara platt och rakt och lite stenmurar och kossor. Att cykla på uppmärksatta cykelleder/turistleder kan var mycket riskabelt, märkningen kan helt plötsligt ta slut men som oftast hade jag någon slags karta med mig. Jag är dessutom inte en person som är så rädd av mig och komma vilse, det ordnar sig även om det kan ta lite mer tid innan man kommer hem.

Det är hösten 2013, jag har lärt mig acceptera situationen, jag inser att jag kanske inte kommer kunna orientera i den utsträckningen som jag vill göra. Jag har ändå haft det väldigt roligt och spännande under sommarträningen. Jag vill hitta en ny utmaningen och jag tror jag har funnit den. Jag lyckas med och komma med till Cykelvasan vilket bara det är en bedrift. 2014 blev inte som jag då hade tänkt mig utan i slutet av september föddes Ulriks och min dotter Majken. Träningen bestod under våren 2014 av cykelträning först på racer men jag övergick sedan till MTB då man sitter lite bättre. Sommaren gick. Hösten kom, jag hade haft fyra bra semesterveckor. Att sitta lite halvtaskigt på en cykel högravid gick bort från träningen nu. Jag ökade antalet simpass i veckan. Det var i bassängen som jag trivdes allra bäst. Jag kunde forsa fram och magen va inte alls i vägen när jag simmade. Jag kommer i så väl ihåg att jag så gärna ville träna ända in till Majken skulle födas. Söndagen den 21 september åkte jag till simhallen för jag helt enkelt inte hade något och göra. Det va lugnt inte alls mycket folk. En dam i 40 års ålder stannade och pratade lite med mig, hon tyckte jag simmade så bra och hur orkade jag crawla flera längder utan att drunkna. Vi samtalade ett tag, hon bodde i Lund nu men kom från Motala. Hon hade insett att hon hade en fyrtiokris och hade tänkt köra en triathlontävling men undrade nu hur hon skulle lära sig simma. Cykla och springa hade hon gjort sedan tidigare. Hon frågade glatt mig om jag sprang något, drog kortfattade upp att jag orienterade men hade varit skadad länge och dessutom var jag gravid i vecka 37. Det kändes så roligt att någon hade tittat på mig och jag var duktig. 20 timmar efter detta samtal. så hade Majken kommit till oss. Jag var så nöjd jag hade tränat in i det sista.

Just nu i skrivande stund har jag avverkat flera löppass och några orienteringspass utan någon direkt smärta i foten. Jag är så glad och jag hoppas orienteringspausen är slut. Målet just nu är att kunna springa öppen 7 några tävlingar utan att få ont och kunna springa på stig längre än några kilometer.

Lisa Korall

VASALOPPET eller allting innan Vasaloppet

Det här reportaget skulle handla om Vasaloppet 2015. Ni tänker säkert först att starten på reportaget startar även i Berga by kl 8:00 8 mars 2015 men ack så fel. Skulle kunna säga att det börjar långt tidigare närmare bestämt våren 2014, då en skada satte stopp för att bland annat 10-mila och bedriva någon form av löpträning och orienteringsträning. Det var just denna skada som till slut skulle leda till att det stora målet nåddes. När jag träffade Ulrik Karlsson så var han en orienterare trodde jag och att skidåkningen var en mer bisyssla till orienteringen men där hade jag ganska fel, orientering var en sommarsport och skidåkning en vintersport. Jag insåg att här springs det inte distans-OL på söndagar utan man åker långloppstävlingar i längdskidåkning. Åter till våren 2014, en skada i något lår, tror att det är vänster, i det hela spelar det inte så stor roll, utan själva grejen är att det inte går att springa. Fredagen innan 10-mila insåg Ulrik att det här går inte, kommer inte kunna springa något 10-mila, så besviken, så sorgsen så att jag fick ringa till Patrik (uk) och lämna återbud. I all sorg och besvikelse drog jag till 10-mila för att titta på damstafetten. Ulrik började då sin kamp mot skadan som jag tror innerst inne insåg att det här kommer inte att bli många turer i skogen. Han drog 5-mil på rullskidor, tur i all otur så har alltid rullskidor gått bra och åka.

Veckorna gick, rullskidträning varvades med några cykelpass, så pass många cykelpass så funktionärsrundan ändå kunde köras runt Vättern. På senare år har även det ploppat upp rullskidtävlingar lite här och där till en början bara några på hösten men nu har det ändå kommit några på våren och sommaren. Lidköping och Borås besöktes för att stilla tävlingsabstinensen nu när inte några orienteringstävlingar kunde springas.

Jag har upplevt att det svåra under året har varit att Ulrik har haft svårt och acceptera att han inte har kunnat vara med på de saker som har varit planerade. Exempelvis så skulle han delta på en swimrun tävling i Karlskronas skärgård i början av sommaren. För att inte bli helt deprimerad över situationen fann han en rullskidtävling i Stockholm. Vi bestämde, vi åker, bokade boende drog till Stockholm satt i bilen och åt medhavd lunch halv elva på förmiddagen utanför hotellet där vi skulle bo. Tog bussen till start och målområdet som låg mitt på Götgatan och långt där borta i horisonten sågs Globen, så coolt. Starten gick mitt bland Stockholms lördagsflanörer. Det skulle kunna ha varit en folkfest med massor med publik, jag upplevde det dock som att det mest var de närmast anhöriga som väntade ut med målakan. Någon stockholmare stannade till och undrade vad vi helt enkelt väntade på.

I början av 2014 så bokade vi en stuga i Hörvik på Listerlandet, gränslandet mellan Skåne och Blekinge där skulle vi bo då Ulrik skulle springa O-ringen, tanken var så i alla fall. Vi åkte i alla fall till den här stugan som hyrdes privat och gick inte att avboka. Det här blev en vecka som vi sent kommer att glömma, läget av stugan och det soliga vädret. Stugan fullt utrustad, diskmaskin, kyl, frys, bastu, dusch, kajaker, wi-fi och dessutom endast 20 meter från havet. Betydligt bättre än hemma i lägenheten där både diskmaskin och tvättmaskin lyser med sin frånvaro. Vi hade dragit vinstlotten. En av dagarna under veckan åkte vi till Åhus för att Ulrik skulle åka O-ringen MTBO. Ett riktigt trevligt arrangemang, 0 kr i parkeringsavgift, nära till målområdet, målområde med skugga. Vi bodde inte bara 20 meter från havet utan Ulrik kunde bedriva sin träning direkt från stugdörren. Några av dagarna åkte vi till Hällevik (där Mjällby AIK har sin hemmaarena) några kilometer bort. Där fanns en utomhusbassäng, inte lika bra som nuvarande Motala badet (mariebergssbadet) då bassängen hade saltvatten. Det gick bra med saltvatten fast det var lite ovan i början klor och salt i samma.

Jag har förstått att Ulrik måste ha ett mål, nuvarande målet och fokus låg under hela sommaren på alliansloppet i Trollhättan (rullskidor naturligtvis) en helg i augusti. Här åkte världens bästa långlopps åkare, dessutom sändes det på TV4. Loppet är ett av få rullskidslopp som även är seedningstävling för Vasaloppet.

Hösten bestod av några rullskidslopp i Östergötland, ett på Öland och Smålands-DM (i skidåkning tävlar Ulrik för Lessebo OK) som gick vid alpinanläggningen Isaberg utanför Hestra. De avslutande kilometrarna gick upp för skidbacken på en asfalterad väg. Mitt i alla dessa lopp och rullskidträning varvat med träning på skierg (stakmaskin) så föddes våran dotter. Det var också nu vi behövde planera inför vinterns alla skidtävlingar. Dessutom så ville vi ju inte bo kvar i lägenheten som vi hade.

Att Ulrik går in i någon slags skidbubbla under vinter har jag nu fått acceptera. Månaden innan Vasaloppet är det inte bara en bubbla utan en pantsarbubbla, det är skidor, valla, träningar, tävlingar, vädret, vart finns det skidspår och då har jag ens inte nämnt den viktigaste seedningstabellen. Det är fruktansvärt svårt att kunna planera vilka skidtävlingar som ska åkas beroende på vart det finns någon snö. Tävlingarna körs för att kunna seeda upp sig till ett bättre startled på Vasaloppet. Enligt resultat från 2014 skulle led tre vara det rätt, vilket Ulrik har mycket svårt och acceptera, tycker han är helt klart en led två åkare. Så för varje tävling är målet att kunna seeda upp sig till led två. Första tävlingen groftfallsrundan i Grängesberg blev inställd, tävling nummer två intersportloppet mål i Mora kunde genomföras. Redan på tävling nummer ett klarades led två. Då skulle man jo kunna tänka sig att alla nästkommande tävlingar inte behövdes köras, men ack så fel jag hade.

Månaden innan Vasaloppet skulle vi flytta från lägenheten till ett hus som vi under hösten hade köpt. Dagen efter vi hade flyttat alla saker från lägenheten fanns det ju en bra tävling i Nässjö som skulle åkas även fast led två redan var fixat. Ulrik lämnade ett hem fullt med flyttlådor och en lite frustrerad sambo hemma (fast jag har fått lära mig) men han hade tydligen inga problem och fokusera på en skidtävling mitt bland alla lådor (det var nog lugnare och åka iväg istället för att vara kvar). Dagarna gick och det närmade sig den sista veckan innan Vasaloppet. Vasaloppsveckan måste planeras in i minsta detalj. Jag har insett hur fruktansvärt dålig jag är på och sköta mina skidor. Jag har ändå försökt och åka lite längdskidor om det har funnits spår i Fålehagen eller på golfbanan, inte jagat några konstspår. Lite överdrivet kanske så lägger Ulrik ner nästan lika mycket tid på vård av skidorna under februari som jag har gjort under de senaste 12 åren. Nu när vi har ett barn märker man också att vi måste planera in tiden som det tar och sköta om skidorna, det är inte alltid Majken kan vara med Ulrik då det är giftiga pulver som ska användas.

Nu så hade dagen kommit då han skulle åka. Allt var packat och skidorna i toppform, han hade till och med tagit en sväng till Pölder i Nässjö för att stenslipa skidorna. Jag fick ju egentligen uppdrag och fixa någon som hade åkte Vasaloppet och som kunde skriva om loppet. Det hade ju dock varit trevligt om jag hade gjort det men så blev det inte. Det blev ju istället min version av Ulriks år.

Jag satt framför tv och datorn för att följa Ulrik. Det är ju inte så att han brukar synas i tv fast man vet ju aldrig. Jag hoppades innerligt nu att han skulle nå sitt mål och komma under 1000 i placering, vid varje kontroll knaprade han in på placeringar och gick i mål på placering 937. Bästa platsen någonsin. Då den sekunden han skar mållinjen kan jag bara tänka mig känslorna, jag kände mig också väldigt delaktig till att han lyckades, så många kvällar och helger som jag har godkänt alla träningspass och tävlingar, tid till och valla skidor, gånger Majken och jag åkt upp med bilen i Nedra Lids backen för att skjutas Ulrik nerför backen, till och med så tränade han några pass när vi låg inlagda på special-BB med Majken. Det kändes liksom bättre och skicka iväg honom, det gav ju inte så mycket att fyra ögon mot två stirrade på ett gult litet barn liggandes på en ljusbädd.

Och till slut så hade jag hoppats att det nu var sista gången denna tävling åktes men så fel jag verkade ha okej han kan väl få åka några till så det blir tjugo styckena.

Lisa Korall

Vi har blivit blåsta!

Kartritning, banläggning, förberedelser och planering. Det är saker som vi kan styra över, saker som vi som förening är ytterst ansvariga för. Sedan finns det faktorer som vi helt enkelt inte kan rå över, denna gång var vinden vår största fiende.

Att vid ankomst till TC på tävlingsdagens morgon mötas av totalt kaos där den första uppgiften blir att hitta alla de tält som med vindens hjälp hamnat i skogen är en tävlingsledares värsta mardröm, eller hur Stina?

Nu vet vi ju alla att tävlingen genomfördes, men visst måste vi alla ändå funderat på om vi verkligen skulle få ihop det i tid till första start. Räddningen i kaoset stavas sammanhållning och lite jävlar anamma, det är här vår vana att arrangera och serva andra spelar en avgörande roll. Alla nätter och dagar vi jobbat med Vätternrundan i regn och blåst, tävlingar där vi haft lera upp till öronen och funderat på varför vi egentligen håller på med detta!

Nu kanske jag får tävlingsdagen att låta som jordens undergång, men sanningen är, att vi som var ute i skogen i olika ärenden knappt kände av blåsten. Var det kanske vädret i skogen som fick Uffe Alsetun att stanna ute på sin bana lite extra och därmed bli slagen av sin syster? Det blev stundvis så varmt att jackan åkte av där jag låg i skogen med min kamera och bara njöt av de fina kontrollpunkter våra banläggare lyckats hitta.

Så nej, jag är inte bitter, bara ännu mera stolt över att vara en del av Motala AIF orientering. Vi lyckades ju faktiskt reda ut även denna situation tillslut!

Oskar Höglund

RED:S RADER

Vårsäsongen har dragit igång. Vintern drog sig undan i tid. Ingen snöpulsning. Inga bilar har sjunkit ner i meterdjup lera när man parkerat.

I skrivande stund har MAIF:s "AprilApril" genomförts. Dock med icke önskad väderdramatik. Får man tro alla vittnesmål (detta skrivs hemma i Södertälje söndag kväll den 12 april där det också stormat en hel del), så blåste alla tälten och (nästan) tävlingen bort. Men resultaten ligger ute och samtliga MAIF:are som var där får ses som stora hjältar. Förhoppningsvis fanns det viss förståelse bland de 500 deltagarna att allt inte var 100 % den här dagen.

En del gamla MAIF-legender från det förflutna dök upp och även de som inte hade tid eller möjlighet att komma till Motala visade på olika sätt sin uppskattning över att ha blivit specialinbjudna. Lite mer bilder och kompletterande kommentarer kommer i nästa nummer.

Som vanligt har man varit avsågad från verksamheten, men ovanligt mycket bidrag för att vara nummer 1 för året har dykt upp. Inte minst har RED lyckats driva in lite fotografier från medlemmarna, om än via Internet emellanåt. Tack alla bidragsgivare för den här gången.

And may the force be with you.

RED